

[Aksel Møller.]

været vor opfattelse, at det forslag, der blev skitseret fra socialdemokratisk side, i ingen henseender tilfredsstillende os, fordi det kun betyder en tilbagevenden til restriktionstilstanden, som vi netop er ved at komme ud af.

Der kan jo ikke blive tale om nogen lang diskussion med den taletid, forretningsordenen tilmåler os, og jeg skal derfor nøjes med to bemærkninger yderligere. Den højtærede økonomiminister har undertiden en meget charmerende måde at diskutere sagerne på. Da jeg havde efterlyst, hvorledes man af det program, der forelå for 1954, kunne se, om socialdemokratiet havde indfriet sit løfte, sit eget forslag om at bygge 6 000 lejligheder årlig i løbet af to år udover det normale byggeprogram, svarede den højtærede minister mig, at det skulle jo opfattes sådan, at man i løbet af et par år nåede frem til 6 000 lejligheder mere. Den højtærede minister er åbenbart meget dårligt orienteret med hensyn til den fremsættelsestale, som det ærede medlem hr. Ingvar Dahl holdt i sin tid, da det pågældende lovforslag for et års tid siden, den 26. februar 1953, blev fremsat her i tinget. Jeg tillader mig et kort citat:

„Ordføreren for forslagsstillerne (Ingvar Dahl): Jeg tillader mig for det høje ting på forslagsstillerens vegne at fremsætte forslag til lov om ændringer i byggestøtteleven. Forslaget har det formål, at der indenfor de kommende to år påbegyndes et ekstraordinært byggeri på ca. 12 000 lejligheder.“

Det forekommer mig, at den højtærede økonomiminister har været temmelig uøkonomisk med sin fortolkning af, hvad det socialdemokratiske programforslag, som blev stillet i fjor, gik ud på.

Dernæst vil jeg tilføje en bemærkning, der ligeledes vedrører spørgsmålet om, i hvilken udstrækning der ligger en mere alvorlig granskning bag udarbejdelsen af den økonomiske årsoversigt. På side 20 i årsoversigten ses en redegørelse for byggeriets bevægelser, for, hvorledes dette byggeri blev ramt af den yderligere nedskæring af det offentliges civile bygge- og anlægsarbejder, og det hedder videre:

„I tilslutning hertil skete i november 1950 en skærpelse af lånevilkårene for

boligstøttelånene. Herudover medførte kreditstramningen og rentestigningen en nedgang i byggeaktiviteten, specielt blev det private ustøttede boligbyggeri halveret.“

Hvis den højtærede minister vil granske tabellen, der står aftrykt i tilslutning hertil, vil han se, at denne halvering indtræder i året 1950 for det påbegyndte byggeris vedkommende, og det kan altså ingenlunde være resultat af en begivenhed, der foregår i november 1950. Omfanget af det påbegyndte ustøttede byggeri falder fra 3 000 lejligheder i 1949 til 1 640 i 1950. Den højtærede minister kan være aldeles overbevist om, at grunden hertil var den, at den daværende regering begyndte at give så stor støtte, så store rentelettelser i vidt omfang uden hensyn til, om det drejede sig om dyrere eller billigere huse, at man naturligvis lokkede alt det, der tidligere havde været privat og ustøttet byggeri, fuldstændig ind under hele den gavelovgivning, der da var tale om.

Bertel Dahlgaard: Jeg må sige, at jeg kan ikke fatte nogen større interesse for dette småskænderi mellem tidligere og nuværende ministre om, fra hvilken side man forud for valget havde været længst ude i overdrevne løfter og påstande. Udfra min erfaring må jeg sige, at begge parter har meget at sone, og derfor tror jeg også, at begge parter har mest interesse i at kaste et glemselens slør derover.

Det er jo navnlig nutiden og fremtiden, det gælder, og herom siger ministeren, at når jeg har påkaldt større initiativ med hensyn til at forberede sig på det økonomiske uvejr, som måske kan komme, er det meget vanskeligt at give anvisninger, for en sådan krise kan jo tænkes at komme på alle mulige måder; hvad kan ikke ske i denne verden i øst og vest og på alle mulige økonomiske områder — det er slet ikke til at forudsige. Jeg mener, denne pessimisme hos ministeren — derom kan der ikke være tvivl — er for stærk. Herefter vil det næsten være umuligt at forberede sig på noget som helst i den økonomiske verden, vi lever i, og jeg kan ikke give ret i denne betragtning. Der er visse handlinger, som vi ved under alle forhold vil styrke landets valutastilling forud for og under en krisetilstand — derom